

ஜனவரி 1

நம்மை உண்டாக்கின கர்த்தருக்கு முன்பாக நாம் பணிந்து குனிந்து, முழங்கால் படியிடக்கடவோம் வாருங்கள். (சங். 95:6)

தெய்வீக திட்டத்தை அறிந்து, அதன் வழியாக தேவசாயலை, தேவ மகிமையை நிழலாட்டமாகக் காணும் பொழுதும், நம்முடைய அறிவின் கண்ணால், அந்த மெய்யான காட்சியைக் காணும் பொழுதும், தமது சபையைப் பாதுகாத்து பராமரிக்கின்ற அவரை, நினைத்துப் பார்க்கும் பொழுதும் அவர் முன்பாக நம்மை புழுதிக்குச் சமமாக எண்ணி நம்மைத் தாழ்த்தி (சாஷ்டாங்கமாக) பணிகிறோம். அப்பொழுது நாம் அபூரணர்கள் என்றும் நம்முடைய குருவாகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு முன் நிற்க தகுதியற்றவர்கள் என்றும், அவருடைய தயவுக்கும் ஆசீர்வாதத்திற்கும் அபாத்திரர் என்றும் உணர்கிறோம். அவர் யோவானை மெதுவாகத் தொட்டு எழுப்பினதைப் போல நம்மிடம் ஆதரவாக, சமாதானமாக, அன்பாகப் பேசுகிறார். நம்முடைய பலவீனங்களைக் குறித்துப் பரிதபிக்கக் கூடாத பிரதான ஆசாரியர் நமக்கிராமல் எல்லாவிதத்திலும் நம்மைப் போல சோதிக்கப்பட்டும் பாவமில்லாதவராயிருக்கிற பிரதான ஆசாரியரே நமக்கிருக்கிறார். நாம் இரக்கத்தைப் பெறவும் நமக்கு ஏற்ற சமயத்தில் சகாயஞ் செய்யவும் கிருபையைத் தரவும் தம்முடைய விலையேறப்பட்ட இரத்தத்தால் நம்மை கிரயத்துக்குக் கொண்டார். அவரே நம்மை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார். தம்முடைய சரீரத்தின் அங்கமாக அவர் நம்மைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமானால் நாம் அவரில் நிலைத்திருந்து நம்முடைய இருதயங்களில் அவரைத் தேடி அவருடைய சித்தத்தின்படியே செய்கிறவர்களாக இருக்க வேண்டும். R 3569:6

ஜனவரி 2

முற்காலத்தில் நீங்கள் அந்தகாரமாயிருந்தீர்கள், இப்பொழுதோ கர்த்தருக்குள் வெளிச்சமாயிருக்கிறீர்கள்; வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாய் நடந்து கொள்ளுங்கள். (எபே. 5:8)

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து சொல்கிறார், உங்கள் நற்கிரியைகளாகிய வெளிச்சம் பிரகாசிக்கின்ற பொழுது அதைப் பார்க்கிற மற்றவர்கள் பரலோகத்தி-ருக்கிற உங்கள் பிதாவை மகிமைப்படுத்துகிறதாயிருக்க வேண்டும். அநேகர் நம்முடைய

நற்கிரியைகளை பாராட்டமாட்டார்கள் என்று முன்பாகவே எச்சரித்திருக்கிறார். என்னிமித்தம் உங்கள் மீது தீமையான காரியங்களை பொய்யாச் சொல்வார்கள். இருளின் பிள்ளைகள் வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளைப் பகைப்பார்கள். இம்மாதிரியான வேளைகளில் நாம் கவலைப்படாமல் “சந்தோஷப்பட்டு கனிகூறுங்கள்” என்று புத்தி சொல்கிறார். “பரலோகத்தில் உங்களுக்கு பலன் மிகுதியாயிருக்கும்.” ஒளியின் பிள்ளைகள் மற்றவர்கள் தங்கள் மீது குற்றஞ் சுமத்தும் பொழுதும் இப்படிப்பட்ட மகிழ்ச்சியி-ருப்பார்கள். அவர்கள் சத்திய வெளிச்சத்தில் பிரகாசிக்கும் பொழுது நீதியாய் நடக்கிறவர்களுக்கும் பெருந்தன்மையான இருதயமுள்ளவர்களுக்கும் தீமை மற்றும் தவறுகள் எடுத்துக் காண்பிக்கப்படும். R 5719:4

ஜனவரி 3

நான் கொடுக்கும் தண்ணீரைக் குடிக்கிறவனுக்கோ ஒருக்காலும் தாகமுண்டாகாது; நான் அவனுக்குக் கொடுக்கும் தண்ணீர் அவனுக்குள்ளே நித்திய ஜீவகாலமாய் ஊறுகிற நீரற்றாயிருக்கும் என்றார். (யோவா. 4:14)

ஜீவத்தண்ணீராகிய சத்தியத்தை ஒருமுறையேனும் ருசி பாராதவர்களுக்கு வேண்டுமானால் தவறுகள், பொய்மைகள் ஆகியவற்றை விரும்பி நடத்தும் பொழுது தற்கா-கமாக ஒரு மனநிறைவையடையலாம். ஆனால் நிரந்தரமான மனநிறைவை தருவதோ சத்தியம் ஒன்று மட்டுமே; நமது பரமபிதாவின் வார்த்தையானவர், அவருடைய வார்த்தைகளை அவ்வண்ணமாகவே செயல்படுத்தியவர், தேவ தயவையும், கிருபையையும் மிகுதியாய் பெற்ற அவரே ஜீவ தண்ணீராகிய சத்தியத்தினாலே எல்லோருக்கும் நிரந்தரமான மனநிறைவை தரக்கூடியவர். இயேசு கிறிஸ்துவை தங்கள் சொந்த இரட்சகராகவும், வழிகாட்டியாகவும், போதகரும், குருவுமாக ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் எவர்களோ அவர்கள் அவர் மூலமாய் பிதாவினிடத்தினி-ருந்து வருகின்ற கிருபையுள்ள வாக்குத்தத்தங்களை பெறுவார்கள். இந்த ஜீவத் தண்ணீரைப் பெற்ற அவர்களுக்கு நித்திய காலமாய் ஊறுகின்ற ஜீவத்தண்ணீரால் மனநிறைவு பெறுவார்கள். அவர்கள் மனநிறைவுக்காக வேறு வழிக்குப் போக வேண்டியதில்லை. அவர்கள் விரும்புகின்ற அளவுக்கு மற்றெதனைக் காட்டிலும் மனநிறைவை தருகிறது. பசியைப் போக்குகிறது, தாகத்தைத் தீர்க்கிறது. R 2424:2

ஜனவரி 4

ஆனாலும் நான் போகும் வழியை அவர் அறிவார். (யோபு 23:10)

நம்முடைய விசுவாசம், நம்பிக்கை, அன்பு ஆகியவைகள் சோதிக்கப்பட வேண்டும். அதிலும் நாம் இருக்கமான வாசல் வழியே பிரவேசிக்கத் தொடங்கும் பொழுது நாம் சாத்தானுடைய பார்வையில் படுகின்றோம். உடனே அவன் சோதிக்கத் தொடங்குகிறான். ஒருபக்கம் ஆவிக்குரிய சந்தோச சமாதானங்கள் பெருகி வரும் பொழுது சோதனைகளும், வேதனைகளும் பெருகி வரும். இவைகள் நமக்கு நித்திய கனமகிமையையும் திவ்விய நிலைமைக்கு கொண்டு செல்லதக்கதாகவும் இருக்கிறபடியால் நாம் இவைகளைச் சகிக்க வேண்டும். காணக்கூடாத அவரைக் காண்கிறவர்களாயும் அவர் தம் கரம் பற்றி நடத்துகிறார் என்பதையும் உணரும்பொழுதும் எப்படிப்பட்ட சோதனையையும் வேதனையையும் சகிக்கலாம். ஒவ்வொரு துன்பங்களிலும் அவருடைய திவ்விய அருமையான வாக்குத்தத்தங்கள் அவர் நம்முடன் இருக்கிறதையும் நம்மை கைவிடாமல் வாழ்வில் தோன்றுகிற எல்லாத் தீமைகளி-ருந்தும் விடுவிக்க வல்லவராயிருக்கிறார் என்பதையும் உணருகிறோம். எது நடந்தாலும் அவர் நம்முடைய பெரிதான நன்மைக்காகவே செய்கின்றார். நாம் தேவனுடைய வழியையும் திட்டத்தையும் நம் சுயநலத்தைக் காட்டிலும் அதிகமாய் நேசிக்கிறோம் என்பதை அவர் அறிகிறார். ஏனெனில் அவர் ஒரு நோக்கத்திற்காக நம்மை அழைத்திருக்கிறார். நாம் அந்த அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆக ஏக நோக்கமாகிறது. அந்த அழைப்புக்கு பாத்திரவான்களாக நாம் நடக்கும் பொழுது இவ்விதமாய் நாம் நம்முடைய பரம அழைப்பையும் தெரிந்து கொள்ளுதலையும் உறுதியாக்கிக் கொள்கிறோம். R 1751:3

ஜனவரி 5

பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்; தேவனுடைய கிருபை வரமோ, நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினாலுண்டான நித்திய ஜீவன். (ரோமர் 6:23)

துன்பம், வருத்தம், மரணம் ஆகியவை நம்மையோ அல்லது நம்முடைய பிள்ளைகளையோ வருத்தாதிருக்க வேண்டும் என்பது நமது பரம பிதாவின் நோக்கமல்ல. மாறாக, இவைகளின் மூலமாக

மேன்மையான கிருபை வரமாகிய நித்திய ஜீவனை நாம் பெறும்படியாகக் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாக தேவன் நமக்கு அருளிச் செய்திருக்கிறார். ஆகிலும் இந்தப் பரிசானது தேவனுக்கும் மனிதருக்கும் விசுவாசம், அன்பு, உதாரகுணம் ஆகிய குணங்களை தற்காலத்திலோ வருங்காலத்திலோ காட்டுகிற மக்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. கிறிஸ்துவின் பள்ளியிலே பயில்கின்ற நாம் பாக்கியவான்கள்; ஏனெனில் கிறிஸ்துவைப் போல ஆவியின் கணிகளாகிய அருங்குணங்களை அறிந்து, அறிவின் கண் திறக்கப்பட்டவர்களாகி தேவ கிருபையை காண்கின்ற கண்களையும், கேட்கிற காதையும் பெற்றிருக்கிறோம். இப்படிப்பட்டவர்கள் தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குரியவர்கள், நித்திய ஜீவனுக்குரிய ஆசீர்வாதங்களையும் கிறிஸ்துவுடனே கூட உடன் சுதந்திரராகும் வாரிசரிமையையும் பெறுவார்கள். உலகத்தாராகிய மற்றவர்கள் ஆயிரமாண்டு ஆட்சி காலத்தில் தேவ ஆவியைப் பெற்று ஆவியின் கணிகளைப் பெற்று தேவ அழைப்புக்குப் பாத்திரர்களாக நடந்துக் கொண்டால் நித்திய ஜீவனைப் பெறுவார்கள். மகன் என்றால் தகப்பனைப் போலவே இருத்தல் ஆகும். குமாரனுக்கு ஒப்பாக இருக்கிறவர்களே அல்லாமல் வேறுயாரும் நித்திய ஜீவனை சுதந்தரித்துக் கொள்ள முடியாது. R 3432:6

ஜனவரி 6

நான் நடந்தாலும் படுத்திருந்தாலும் என்னைச் சூழ்ந்திருக்கிறீர்; என் வழிகளெல்லாம் உமக்குத் தெரியும். (சங். 139:3)

ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் அடிச்சுவட்டைப் பரிசுத்தவான்கள் பின்பற்றி நடந்தாக வேண்டும். ஓ, இந்த வழி எவ்வளவு குறுகலானது! ஒவ்வொரு அடி வைப்பதிலும் தன்னைத்தான் வெறுக்க வேண்டும். இயேசு சொன்னார்: “தன் சிலுவையை எடுத்துக் கொண்டு என்னைப் பின்பற்றாதவன் எனக்கு பாத்திரனல்ல.” நாம் இப்படி நம்மை நாமே வெறுத்து உலகின் நிந்தையை சகிக்காவிட்டால், பாடுகளில் பங்குபெறாவிட்டால் நாம் அவரிடம் கொண்டுள்ள அன்பை நிரூபிக்க முடியாது. அவர் விரும்புகிற மணவாட்டி வகுப்பாக ஆகமுடியாது. இறுதிவரை இதில் உறுதியாக நிற்பது எளிதல்ல. ஆனாலும் அப்படி உறுதியாக நிற்பவர்களே ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள். நாம் பழைய கிரியகளை திரும்பிப்

பார்த்து, பழைய ஆசைகளையும் பழைய உணர்வுகளையும் விடாமல் வைத்திருந்தோமானால் நம்முடைய சோதனைகளைச் சகிப்பது சிரமமாகவும், கூடாததாகவும் தோன்றும்; நாம் அப்போஸ்தலருடைய ஆலோசனையைக் கேட்டு அதன்படி இந்த உலகம், மாம்சம், சாத்தான் இவைகளை வெல்ல, பின்னானவைகளை மறந்து முன்னானவைகளை நாடி கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவன் அழைத்த பரம அழைப்பின் பந்தயப் பொருளுக்காக இலக்கை நோக்கி தொடருவோமாக. R 901:6

ஜனவரி 7

இரவு சென்று போயிற்று, பகல் சமீபமாயிற்று; ஆகையால் அந்தகாரத்தின் கிரியைகளை நாம் தள்ளிவிட்டு, ஒளியின் ஆயுதங்களைத் தரித்துக் கொள்ளக்கூடவோம். (ரோம. 13:12)

இப்பொழுது எத்தகைய வெளிச்சத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம் என்று ஆராயக்கூடவோம். (1) தேவனைப் பற்றிய அறிவாகிய வெளிச்சம். (2) தேவனுடைய சித்தமும், திட்டமும். (3) நாம் எதற்காக எப்படி வாழ வேண்டும் என்பது, தேவனுக்கு பிரியமான ஜனமாக வேண்டுமானால் எத்தகைய குணநலன்களை உடையவர்களாயிருக்க வேண்டும். (4) எவைகளில் பிரியமாயிருந்தால் தேவன் சந்தோஷப்பட்டு மேலான ஆசீர்வாதமாகிய நித்திய ஜீவனை அளிப்பார். (5) மிக உன்னதமான சகாமையுள்ள ஜீவனைத் தருவார். இந்த அறிவு ஞானமெல்லாம் உண்டாயிருந்து சர்வாயுதவர்க்கத்தை அணிந்து நம்மைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும். எவைகள் தேவனுக்கு பிரியமென்று கண்டு இவைகளையே ஆடையாக அல்ல, ஆனால் ஆடை மேல் தரிக்கின்ற கவசமாக அணிய வேண்டும். நீதியென்றும் மார்க்கவசத்தை அணிந்தவர்களாய் நில்லுங்கள். இருதயத்தில் சுத்தமும் தேவனிடத்தில் பூரண விசுவாசமும் இருப்பதை விட வேறெதுவும் முக்கியமல்ல என்று அறிய வேண்டும். தேவன் நமது பட்சமாய் இருக்கிறார் என்று அறிய வேண்டும். தேவவசனமாகிய ஆவியின் பட்டயத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். எந்த சமயத்திலும் சகலவிதமான வேண்டுதலோடும் விண்ணப்பத்தோடும் ஆவியினாலே ஜெபம் பண்ணி மன உறுதியோடு விழித்துக் கொண்டிருங்கள். இவைகளெல்லாம் சேர்ந்து ஒளியின் கவசங்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஏனென்றால் சத்திய வெளிச்சம் இதி-ருந்து கிடைக்கிறது. R 5770:1

ஜனவரி 8

ரெபெக்காளை அழைத்து, நீ இந்த மனிதனோடே கூடப் போகிறாயா என்று கேட்டார்கள். அவள்: போகிறேன் என்றாள். (ஆதி. 24:58)

கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாகப் போகின்றவர்களை கேட்கக்கூடிய கேள்வி இதுவே. அவர்கள் பிதாவின் ஒரே பேறானவர் சத்தியத்திலும், கிருபையிலும் நிறைந்தவர் என்று அறிந்தவர்கள். அந்தக் கர்த்தரே எல்லாம் என்றும் “மகா மேன்மையும் அருமையான வாக்குத்தந்தங்களை” சுதந்தரித்தவர் என்றும் அறிந்திருக்கிறவர்கள். அவரோடு சேர்தல் என்பது அவருடன் இணைந்து எப்போதும் அவரோடு இருந்து ஆச்சரியமும், மகிமையுமான எதிர்கால நன்மைகளில் பங்கு பெறுவதை அறிந்தவர்களாயிருப்பார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் ரெபெக்காளைப் போல, “நான் போகிறேன்” என்ற உறுதியுடனும், உண்மையாயிருப்பார்கள். முழுமனதோடு கூடிய நேசமும், கர்த்தரிடத்தில் அசைக்கமுடியாத விசுவாசமுமே இந்தப் பயணத்தில் இறுதிவரை நடத்தும். மகிமையின் ராஜாவுடன் இறுதியில் மகிமையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவார்கள். R 5188:1

ஜனவரி 9

அப்பொழுது இயேசு: அப்பாலே போ சாத்தானே; உன் தேவனாகிய கர்த்தரைப் பணிந்து கொண்டு, அவர் ஒருவருக்கே ஆராதனை செய்வாயாக என்று எழுதியிருக்கிறதே என்றார். (மத். 4:10)

வனாந்தரத்தி-ருந்த நாற்பது நாட்களில் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து பூமியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட போகின்ற ராஜ்யம் மிகுந்த உபத்திரவத்தின் மூலமாகத்தான் ஸ்தாபிக்க முடியும் என்று கண்டார். நீண்ட நாட்கள் உபவாசத்தால் பலவீனப்பட்டிருந்தார். ஆனாலும் தீர்க்கதரிசனத்தின் நுணுக்கமெல்லாம் அவருடைய மனதிற்கு முன்பாக இருந்தது. அவர் தன்னை மயிர்க்கத்திரிக்கிறவனுக்கு முன்பாக பேசாமல் ஊமையாக இருக்கின்ற ஆட்டைப் போலவும், வனாந்திரத்தில் உயர்த்தப்பட்ட சர்ப்பத்தை போலவும் தன்னை எண்ணிக் கொண்டார். சாத்தான் கொடுத்த ஆலோசனை ஒரு சோதனையே. ஆனாலும் அதை சிந்தித்துப் பார்த்தபொழுது

தேவனோடு தான் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையை மீறுகிறதாயும், தேவசித்தத்துக்கு எதிரிடையானதுமாக இருக்கக் கண்டார். எனவே உடனடியாக, “அப்பாலே போ சாத்தானே, உன் தேவனாகிய கர்த்தரைப் பணிந்து கொண்டு அவர் ஒருவருக்கே ஆராதனை செய்வாயாக என்று எழுதியிருக்கிறது” என்று பதிலுரைத்தார். அப்போது சாத்தான் அவரை விட்டோடினான். யேகோவாவின் வார்த்தைக்கு இவ்வளவாய் கீழ்ப்படிகிற இயேசுவினிடத்தில் தனக்கு வேலையில்லை என்று ஓடிவிட்டான். அதன்பிறகு தூதர்கள் வந்து அவருக்கு பணிவிடை செய்தார்கள். இதுபோலவே நாமும் சோதனை வேளையில் சாத்தானுக்கு எதிர்த்து நிற்போமேயானால் அவன் விலகி ஓடிவிடுவான். R 5084:6

ஜனவரி 10

கர்த்தராகிய ஆண்டவருடைய வல்லமையை முன்னிட்டு நடப்பேன்; உம்முடைய நீதியைப் பற்றியே மேன்மை பாராட்டுவேன். (சங். 71:16)

உலகம், மாம்சம், சாத்தான் இவைகளாலும் இவைகளை எதிர்த்துப் போராடுவதால் உண்டாகும் துன்பம், கவலை, கண்ணீர் ஆகியவை தற்காலத்தில் மிக மிக அவசியமானதே. இந்த உபத்திரவம் துன்பங்கள் இல்லாமல் வெற்றி வாகை சூட எண்ணுவதோ, எதிர்பார்ப்பதோ தவறாகும். இந்த யுத்த களத்தில் நம்மை நாமே அளவுக்கு மிஞ்சி எண்ணிவிடக் கூடாது. நம்முடைய பலவீனங்களையும் அபூரண நிலைமைகளையும் பற்றி அறிந்து நாம் கர்த்தருக்கு நெருக்கமாக நடக்கவேண்டுமானால் நம்முடைய நீதியின் வஸ்திரங்களை இவ்வுலகின் கறைபடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். “எங்களுடைய தகுதி தேவனாலே உண்டாயிருக்கிறது” என்று அவருடைய கிருபையில் நம்பிக்கை வைக்கவும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நமக்கு எதிராக இருக்கிறவர்களைக் காட்டிலும் பலமானவர் நம்மோடு நம் பட்சத்தில் இருக்கிறார் என்பதைக் கற்றுக் கொள்கிறோம். இந்த உலகை ஜெயிக்கிற ஜெயம் நம்முடைய மாம்ச பலத்திலல்ல. நம்முடைய மனதின் தீர்மானத்தின் படியல்ல. மாறாக நம்முடைய பலவீனத்திலே தம்முடைய பலத்தினால் நம்மை பலப்படுத்துகிற அவருடைய கிருபையினாலே நாம் பூரணராக்கப்படுகிறோம். தேவனை மெய்யாய் நேசிக்கிறவர்களுக்கு

எல்லாம் நன்மைக் கேதுவாக நடக்கும் என்பதை இதனால் கற்றுக் கொள்கிறோம். R 2195:2

ஜனவரி 11

உம்முடைய ஆலோசனையின்படி நீர் என்னை நடத்தி, முடிவிலே என்னை மகிமையில் ஏற்றுக் கொள்வீர். (சங். 73:24)

தாழ்மையும், விசுவாசமும் உள்ள தேவபிள்ளைகள் தேவ வழிநடத்துதலை எல்லா நேரங்களிலும் புரிந்து கொள்ள முடியாது என்பதை உணர்ந்து கொள்வார்கள். எங்கே தேவனைக் காணக்கிடைக்கவில்லையோ அங்கே அவரது ஞானத்தையும், அன்பையும், வழிநடத்துதலையும் அறிந்து அவரை நம்புவார்கள். தேவ ஞானத்தை முற்றுமுடிய நாம் உணரக்கூடாத அளவிற்கு அது நமக்கு எட்டாத ஞானமாயிருக்கிறது. இருந்த போதிலும் சில நேரங்களில் தேவஞானம் முன்பு விளங்காமல் பின்னாலே விளங்கும். சில நேரங்களில் அவருடைய கட்டுப்பாடு நமக்குக் கடுமையாகத் தோன்றும். தாங்கக் கூடாததாகவும் இருக்கும். இருந்தபோதிலும் பிற்பாடு நீதியின் கனியாகிய சமாதானத்தை தரும். கசப்புக்குப் பின்பு இனிப்பு. எனவே நாம் கசப்பை பொறுமையோடு சகிப்போம். மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்கள் நிச்சயமாக நிறைவேறும் என்ற நம்பிக்கையில், தேவ திட்டத்தில், தேவ வழி நடத்துதல்-ல் முழு விசுவாசமாய்த் தங்களை முழுமையாக ஒப்புக் கொடுத்தவர்கள், ஏற்ற வேளையில் நிச்சயமான இந்த நம்பிக்கையால் வரும் சந்தோஷத்தில் களிகூறுவார்கள். R 1562:2

ஜனவரி 12

உம்முடைய நீதியை நான் என் இருதயத்திற்குள் மறைத்து வைக்கவில்லை; உமது சத்தியத்தையும் உமது இரட்சிப்பையும் சொல்-யிருக்கிறேன்; உமது கிருபையையும் உமது உண்மையையும் மகாசபைக்கு அறிவியாதபடிக்கு நான் ஒளித்து வைக்கவில்லை. (சங். 40:10)

உலகிலே நாம் ஒரு சல்-க்காசு கூட வைத்திராத போதும், வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய எல்லாம் நம்மிடமிருந்து எடுக்கப்பட்ட போதிலும், நம்மிடம் சத்தியம் இருக்குமானால் தேவ பார்வையில்

நாம் ஐசுவரியவான்களாயிருப்போம். இந்த அறிவும் இந்த நோக்கமும் ஞானமும் நமக்குத் தேவையுள்ளதாக இருக்கிறது. இந்த ஞானத்தை நாம் உணரும் பொழுது இருளில் இருந்து தம்முடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருடைய ஸ்தோத்திர ஸ்துதியைப் புகழாம-ருப்பது எங்ஙனம்? எனவே தேவன் இவ்விதமாய் யார் விசுவாசிக்கிறார்களோ அவர்கள் தேவ புத்திரர்களாகும்படியும் அவருடைய மாபெரும் திட்டத்தின் பணியில் பங்கு கொள்ளும்படியும் பணித்திருக்கிறார். இவைகளை நாம் அறிந்திருக்கிறபடியால் நம்முடைய அன்பையும் விசுவாசத்தையும் பரீட்சைப் பார்க்கப் பயன்படுகிறது. கர்த்தர் இப்படிப்பட்ட குணத்தை நம்மிடம் காண்கிறபடியால் திரைக்கு அப்பாலே போகக்கூடிய மகிமையைப் பெறுவோம். இல்லாவிடில் மகிமையடைய முடியாது. R 5335:4

ஜனவரி 13

நீங்கள் மிகுந்த கனிகளைக் கொடுப்பதினால் என் பிதா மகிமைப்படுவார். எனக்கும் சீஷராயிருப்பீர்கள். (யோவா. 15:8)

கர்த்தர் நம்மை மெய்யான திராட்சைச் செடியாகவும், தமது பிதாவை மெய்யான திராட்சைத் தோட்டத்தை நாட்டின தோட்டக்காரராகவும், அவரை பின்பற்றுகிறவர்கள் அந்த திராட்சைச் செடியின் மெய்யான கிளைகளாகவும் அறிவிக்கின்றார். மெய்யான திராட்சைச் செடி என்ற பதத்திலே பொய்யான திராட்சை செடியும் உண்டு என்று அறிகிறோம். இதுபற்றி விளக்கமாக வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் அடையாள மொழியிலே, தம் கடைசிச் செய்தியாக சொல்கிறார். “பூமியின் திராட்சைப் பழங்களை” அறுத்து தேவ கோபாக்கினையாகிய ஆலையில் போடுவதாகச் சொல்கிறார். (வெளி.14:19) எனவே கர்த்தருடைய வார்த்தையில் “மெய்யான திராட்சை” என்பது அப்போஸ்தலர்கள் காலத்திலே உணர்ந்து கொண்ட பொருளைக் காட்டிலும் இப்பொழுது நன்கு விளங்குகிறது. தற்காலத்திலே உயிரோடிருக்கிற நாம் பிதாவினால் நாட்டப்பட்ட மெய்யான திராட்சைச் செடியையும் காணக்கூடிய வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறோம். பூமியின் செடியானது பரலோக திராட்சையின் போ-யானது. இந்தச் செய்தியை நாம் தெளிவாகப் புரிந்துக் கொள்வதோடு நம்முடைய அன்றாட வாழ்விலும் அதைக்

கடைபிடிப்போம். போ-யான திராட்சைச் செடியி-ருந்து போ-க் கிளைகளி-ருந்து போ-யான தத்துவங்களி-ருந்து இவைகள் தெய்வீகத் தோட்டக்காரரின் பாதுகாப்பில் உண்டானவையல்ல என்று அறிந்து உணர்ந்து அந்தப் பேராபத்தி-ருந்து தப்பித்துக் கொள்ளலாம். R 3544:2

ஜனவரி 14

ஆகையால் என் பிரியமான சகோதரரே, யாவரும் கேட்கிறதற்குத் தீவிரமாயும், பேசுகிறதற்குப் பொறுமையாயும், கோபிக்கிறதற்கு தாமதமாயும் இருக்கக்கூடவர்கள். (யாக். 1:19)

எந்த அளவு கோபத்தில் உக்கிரமான குணத்தைக் காட்டுகிறோமோ அதேபோல் அதற்கு எதிரிடையான ஆழ்ந்த அன்பில் காண்பிப்போமேயானால் அது மிக நல்லது. கோபப்படவேண்டிய நேரத்தில் கோபப்படாம-ருந்தால் அதுவும் அபூரண நிலையையும் குற்றத்தையும் காண்பிக்கும். தீவிரமாய் சிநேகிக்கக் கூடாத நிலைமையும் குணத்தில் ஒரு குறையே. பரிசுத்தாவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்களாக நாம் இருக்க கிறிஸ்து இயேசுவில் இருந்த சிந்தையே நம்மிலும் இருக்க வேண்டும். அந்த சிந்தையே காரணமும், தையும், கிருபையும் சகோதரர்களிடம் மன்னிக்கக் கூடிய நல்ல பண்பும் தெய்வ பயத்தோடு கூடிய கீழ்ப்படிதலும் ஆகும். இந்த நற்குணங்கள் கொண்ட ஆவிதான் பிதாவினுடையதும் குமாரனுடையதுமாகும். இதற்கு எதிரிடையானது விரோதியான சாத்தானின் ஆவியும் அவனுடைய குணமும் ஆகும். இந்த இருவித குணங்களும் ஒன்றுக் கொன்று முற்றிலும் மாறுபட்டிருப்பதினால் நாம் இவ்விரு குணங்களையும் ஒரே நேரத்தில் பெற்றிருக்கிறவர்களாய் இருக்க கூடாது. நாம் தேவனையும் ஐசுவரியத்தையும் சேவிக்க கூடாது. நாம் கிறிஸ்துவையும் பே-யாளையும் சேவிக்க கூடாது. R 3928:2,4

ஜனவரி 15

அந்நாட்களிலே, அவர் ஜெபம் பண்ணும்படி ஒரு மலையின் மேல் ஏறி, இராமுமுவதும் தேவனை நோக்கி ஜெபம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தார். (லூக்கா 6:12)

வேதாகமத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற ஒவ்வொரு சிறந்த பக்தி வைராக்கியம் உள்ளவரும் அடிக்கடி ஜெபத்தில் தரித்திருந்து

சர்வ வல்லவரை நாடித்தேடி ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் அவருடைய பரம ஆலோசனையைக் கேட்காம-ருந்ததில்லை. மகாப்பெரிய மீட்பரும், பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும் பாவிக்கு விடக்கூடியவருமாகிய கிறிஸ்துவும் கூட பிதாவிடம் ஜெபிக்க வேண்டியதாயிருந்தது. பிதாவின் தொடர்பும் ஐக்கியமும் வேண்டியதாயிருந்தது. நாம் கேட்கின்ற ஜெபத்திற்காக சர்வ வல்லவர் தன்னுடைய திட்டத்தை மாற்றிக் கொள்வாரா என்று சிலர் கேட்கலாம். நிச்சயமாக அவர் மாற்றிக் கொள்ள மாட்டார். மெய்யாகவே நாம் இவ்விதமாய் ஜெபிக்க வேண்டுமென்று அதாவது அவரது சித்தத்திற்கு ஏற்ப (உட்பட்டு) நாம் கேட்க வேதாகமத்தால் எச்சரிக்கப்படுகின்றோம். அவர் சித்தத்திற்கு மாறாக நாம் கேட்போமேயானால் அவை கொடுக்கப்படமாட்டாது என்று எச்சரிக்கப்பட்டிருக்கின்றோம். எனவே நாம் தேவ வார்த்தையைக் கருத்தாய்ப் படிப்பது அவசியமாகிறது. அந்த தேவ வார்த்தையை படிப்பதன் மூலமும் தியானிப்பதின் மூலமும் நாம் தெளிவடைகிறோம். தெய்வீகத்திட்டத்தைக் குறித்துத் தெளிவடைந்த நாம் அதற்கு ஏற்ப ஜெபிக்கவும் நாம் கேட்கும் விண்ணப்பங்கள் அங்கீகரிக்கப்படவும் அதன் மூலம் நாம் சத்தியத்தில் இன்னும் பலப்படவும் கூடும். தேவ சித்தப்படி தெய்வ கிருபைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும் வண்ணம் நமது ஜெபம் தேவ சித்தத்திற்கு ஏற்றதாய் இருக்கிறதா என்று தியானிப்போமாக. R 4913:2

ஜனவரி 16

அநாதி தேவன் உனக்கு அடைக்கலம்; அவருடைய நித்திய புயங்கள் உனக்கு ஆதாரம். (உபா. 33:27)

வஞ்சனைக்குரிய பயங்கரமான சோதனைகள் எதிர்காலத்தில் உண்டு எனப் பலமுறை வேதாகமத்தில் எடுத்துக் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட வஞ்சனை பொய்த்தூதர்களாலும் அநீதியுள்ள வஞ்சகர்களாலும் மாயமான அற்புதங்களாலும் நடைபெறும். அவர்கள் பொய்யை விசுவாசிக்கத்தக்கதாக கொடிய வஞ்சகத்தைத் தேவன் அவர்களுக்குள் அனுப்புவார். இதன் மூலம் முழு உலகமும் அதி-ருக்கக்கூடிய ஞானிகளும் கூட வஞ்சிக்கப்படுவார்கள். தெரிந்துக் கொள்ளப்பட்டவர்கள் மட்டும் தங்கள் ஞானத்திலோ அல்லது

மேன்மையினாலோ அல்ல மாறாகத் தேவ வல்லமையினாலே பாதுகாக்கப்படுவார்கள். “ஏனெனில், கள்ளக் கிறிஸ்துக்களும் கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகளும் எழும்பி, கூடுமானால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களையும் வஞ்சிக்கத்தக்கதாகப் பெரிய அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையும் செய்வார்கள்.” R 4379:3

ஜனவரி 17

கர்த்தரை நோக்கி அமர்ந்து, அவருக்கு காத்திரு. (சங். 37:7)

நம்முடைய பொறுமை சோதிக்கப்படும் பொழுது நாம் சமாதானத்தை வெளிப்படையாகக் காண்பிக்கக்கூடாதபடி கோபம் கொள்ளக்கூடாது. நாம் ஏமாற்றம் அடையாமலும் நம்முடைய விசுவாசத்தை இழந்துவிடாமலும் இருக்க வேண்டியது அவசியம். நம்முடைய ஜெபத்திற்குரிய பதில் தாமதமாவதனாலேயே நம்முடைய பிதா நம்மை மறந்து விட்டார் என்று எண்ணக் கூடாது. வெளித் தோற்றத்திலே சாந்தமாய் அமைதியாய்க் காட்சியளிப்பது புதிய சிருஷ்டியின் நிலைமையாகாது. உள்ளத்தில் ஆவியின் கனிகள் வளர்ந்து பெருகினாலொழிய, நாம் புதிய சிருஷ்டியாக முடியாது. எனவே, “பிரியமானவர்களே உங்களைச் சோதிக்கும்படி உங்கள் நடுவில் பற்றியெறிகிற அக்கினியைக் குறித்து ஏதோ புதுமையென்று திகையாமல், கிறிஸ்துவின் மகிமை வெளிப்படும் போது நீங்கள் கனிகூர்ந்து மகிழும்படியாக அவருடைய பாடுகளுக்கு நீங்கள் பங்காளிகளானதால் சந்தோஷப்படுங்கள்.” (1பேது. 4:12,13) நம்முடைய தலைமயிர் ஒவ்வொன்றையும் எண்ணி வைத்திருக்கும் நம்முடைய பிதா, தன் பிள்ளைகளில் மிக இளைத்தவர்களையும் பலவீனர்களையும் அவர்களுடைய சோதனையில், தேவையில் கைவிடமாட்டார். தேவப் பாதுகாப்பு எத்தகைய பாசத்துடனும் பரிவுடனும் பரிணமிக்கிறது. “அவர் சமாதானத்தை அருளினால் யார் கலங்கப்பண்ணுவான்.” R 5802:6

ஜனவரி 18

மேலும் கிறிஸ்து உங்களில் - ருந்தால் சரீரமானது பாவத்தினிமித்தம் மரித்ததாயும், ஆவியானது நீதியினிமித்தம் ஜீவனுள்ளதாயும் இருக்கும். (ரோம. 8:10)

தெய்வீக நோக்கத்தில் பார்க்கும் பொழுது சரீரம்

செத்ததாகவும், ஆவி அல்லது மனதோ உயிருள்ளதாகவும் கருதப்படுகிறது. தேவன் தெரிந்து கொள்வதெல்லாம் புதிய சிருஷ்டியைத் தான். ஏற்ற வேளையில் அதாவது முதலாம் உயிர்த்தெழுத-ல் புதிய சிருஷ்டிக்குரிய மேனியைக் கொடுக்கிறார். தேவசமாதானம் நம்மில் நிலைத்திருக்கவும், கிறிஸ்துவின் தயையும் இரக்கமும் நமக்கு கிடைக்கவும் இந்த சிந்தனை நம்முடைய மனதில் நீங்காத இடம் பெற்றிருக்க வேண்டும். நாம் தேவசித்தப்படி எண்ணாமல் மாமிச நோக்கத்திலே நம் மனம் போன போக்குப்படி தேவன் நம்மைப் பற்றி உயர்வாக நினைக்கிறார் என்று நம்மை நாமே நினைத்துக் கொள்ளக்கூடாது. அப்படி நினைப்போமேயானால் நாம் இருளிலும், குழப்பத்திலும் அமிழ்ந்து போய்விடுவோம். அதே நேரத்தில் ஆவி அல்லது சித்தம், அதன் நீதியின் நிமித்தம் உயிரோடிருப்பதாக கருதப்படுகிறது என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. ஆவி தேவனோடு ஐக்கியப்பட்டிருந்தால் உயிருள்ளதாயிருக்கும். எனவே நமது நோக்கம் அல்லது சிந்தையிலே தெய்வ நீதியை விட்டுச் சற்றும் குறைவுபடாமல் ஜாக்கிரதையாயிருக்க வேண்டும். நம்முடைய சுயசித்தத்தை அழித்து தேவசித்தத்திலே எப்போதும் நிலை கொண்டிருந்து அவருடைய சித்தத்துக்கு உண்மையான கீழ்ப்படிதலைக் காண்பித்தலே கிறிஸ்துவுக்கும் தேவனுக்கும் பிரியமான காரியமாகும். R 3203:2

ஜனவரி 19

சினேகிதன் எல்லாக் காலத்திலும் சிநேகிப்பான். இடுக்கணில் உதவவே சகோதரன் பிறந்திருக்கிறான். (நீதி. 17:17)

ஞானியாகிய சாலமோன், சிநேகிதன் எல்லாக் காலங்களிலும் சிநேகிதமாக இருப்பான் என்று நன்றாகச் சொல்-யிருக்கிறார். தனக்கு அனுகூலமுண்டு என்று அறிந்து அந்தச் சமயத்தில் மாத்திரம் சிநேகமாக இருப்பவர்கள் சிநேகம் இன்னது என்று அறியாதவர்கள். சகோதரன் ஐசுவரியவானாக இருக்கும்பொழுது மட்டும் சிநேகிக்கிறவர்களின் நட்பு நட்பல்ல. உபத்திரவங்களும் துன்பங்களும் சோதனைகளும் பெருகும் பொழுது சிநேகியாதவர்கள் மெய்யான அன்பின் இலக்கணத்தை அறியாதவர்கள். இவர்கள் சுயநலத்தோடும் லாப நோக்கத்தோடும் உலக நேசத்தை உடையவர்கள். தேவன் நம்மீது வைத்த அன்பைக் காட்டியிருக்கிறார். அது சுயநலமற்றது, தாராளமானது. தம்முடைய ஒரே பேறான

குமாரனையும் தியாகம் செய்யத்தக்க தன்னலமற்ற அன்பு பாவச் சிறையி-ருந்த நம்மை விடுதலையாக்கித் தேவபிள்ளைகளாகச் செய்தது. அப்படிப்பட்ட மெய்யன்பு எதையும் தியாகம் செய்யத் தயங்காது. இப்படியிருக்க நாம் நம்முடைய அன்பை நிதானிப்போம். மற்றவர்களிடத்திலே நாம் கொண்டிருக்கிற அன்பு, கர்த்தரிடத்தில் நாம் வைத்திருக்கிற அன்பு, சகோதரர்களுக்காக நாம் காட்டும் அன்பு, நம்முடைய குடும்பத்தில் வைத்திருக்கும் அன்பு, நம்முடைய அண்டை அயலாரிடம் நாம் வைத்திருக்கும் அன்பு, நம்முடைய பகைவாரிடம் நாம் காட்டும் அன்பு, இவர்களெல்லோருடைய மேன்மைக்காகவும் நாம் எந்தத் தியாகமும் செய்யத் தயாராயிருக்கிறோமா? R 4224:5

ஜனவரி 20

ஒருவன் கிறிஸ்தவனாயிருப்பதினால் பாடுபட்டால் வெட்கப்படாம-ருந்து, அதினிமித்தம் தேவனை மகிமைப்படுத்தக்கூடவன். (1 பேது. 4:16)

அப்போஸ்தலராகிய பேதுரு தம்முடைய உபத்திரவங்களினால் வெட்கப்பட்டுப் போகவில்லை. ஏனெனில் கிறிஸ்துவினிமித்தம் இவைகளைச் சகித்ததை உணர்ந்திருந்தார். எந்த ஒரு மனுஷனும் சட்டத்தை மீறியதற்காக ஜனசமுதாயத்தின் மத்தியில் கைது செய்யப்படும் பொழுது வெகுவாக சஞ்சலப்படுவான், சஞ்சலப்பட வேண்டும். ஆனால் இவைகளெல்லாம் அனுபவிக்கப்படும் பொழுது கர்த்தரிடத்தில் விசுவாசமாயிருப்பதாலும் அவருடைய அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி வருவதாலும் இத்தகைய அவமானங்கள் நேருகின்றன என்பதை உணரக்கூடும். இந்த அவமானத்தால் நாம் சந்தோஷப்படுவோம். இந்த தேவவார்த்தையைப் படிக்கிறவர்களுக்குச் சோதனையாகச் சிறைப்படுத்தலோ, உபத்திரவமோ, சத்தியத்தினிமித்தமாகவோ, கர்த்தரின் நிமித்தமாகவோ, நேரிடையாகவோ, மறைமுகமாகவோ ஏற்படும் பொழுது, வெட்கப்பட்டுப் போகிறதில்லை. மாறாக, இதினிமித்தம் தேவனை மகிமைப்படுத்துவார்கள். இயேசுவினிமித்தமாக, கிறிஸ்துவின் பாடுகளை அனுபவிக்கத் தகுதிபெற்றதே பாக்கியம் என்று கருதுவார்கள். ஏனெனில், கிறிஸ்துவும் இவ்வாறே சிறுமைப்படுத்தப்பட்டார்; கைது செய்யப்பட்டார்; கட்டப்பட்டார்; கசையடிப்பட்டார்; ஜனங்கள் முன்னிலையில்

அவமானப்படுத்தப்பட்டார்; தேவதூஷணம் சொன்னதாகக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு சிலுவையிலறையப்பட்டார். R 3189:6

ஜனவரி 21

கர்த்தருடைய கண்கள் நீதிமாண்கள் மேல் நோக்கமாயிருக்கிறது, அவருடைய செவிகள் அவர்கள் வேண்டுகல்க்குக் கவனமாயிருக்கிறது; தீமை செய்கிறவர்களுக்கோ கர்த்தருடைய முகம் விரோதமாயிருக்கிறது. (1பேது. 3:12)

நம்முடைய பரலோக பிதா, தகப்பனுக்குரிய பாசத்தோடு நம்மிடமும் நம்மைச் சார்ந்தவர்களிடமும் மிகுந்த அக்கறை காட்டுகிறார். நம்முடைய தலையிலுள்ள முடிகளையெல்லாம் எண்ணியிருக்கிற அவருக்கு எல்லாக் காரியமும் வெட்ட வெளிச்சமாயிருக்கிறது. தேவ சாய-ல் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட நாம் விழுந்து போன மனுக்குலமாயிருந்தாலும், நாம் பாவிக்களாயிருந்தாலும் தேவன் நமது மனுக்குலத்தை மிகவும் நேசித்திருக்கிறார். அந்த நேசித்தின் காரணத்தாலேயே தியாகத்தின் எல்லைக்கே சென்று தம் முதற்பேறானவரைத் தந்து நம் மீட்புக்கு வழி வகுத்தார். திரும்பவும் சீர்படவும், நித்திய மகிமையை அடையவும் செய்திருக்கிறார். அவர் நம்மை நேசித்ததாலேயே கிறிஸ்துவின் மூலமாய் நாம் அவருக்குப் பிள்ளைகளாகும்படி பெரிதான தயை செய்திருக்கிறார். இவ்வளவு பெரிய உலகத்தைப் பாதுகாக்கின்றவருக்கு அற்பமான நம்முடைய காரியங்களைக் கவனிக்க நேரமிராது என்று எண்ணக்கூடாது. அல்லது அடிக்கடி ஜெபத்திலே அவரைத் தொந்தரவு செய்கிறோம் என்றும் எண்ணக்கூடாது. நம்முடைய அற்ப விஷயங்களும் அவருக்கு பெரிய விஷயம். அறைக்கதவை மூடி அந்தரங்கத்தில் நாம் ஜெபிக்க, அவரோ அதற்குரிய பலனைப் பகிரங்கமான பரிசாக அளிப்பார். R 1865:5; 1864:3; 1865:4

ஜனவரி 22

சகோதரரே, நீங்கள் சுயாதீனத்திற்கு அழைக்கப்பட்டீர்கள், இந்த சுயாதீனத்தை நீங்கள் மாம்சத்திற்கேதுவாக அநுசரியாமல், அன்பினாலே ஒருவருக்கொருவர் ஊழியஞ்செய்யுங்கள். (கலா. 5:13)

நாம் மற்றவர்களையும், தேவனையும், நமது

குடும்பத்தையும் நேசிக்கிற நேரத்தையும், சகோதரர் குடும்பங்கள், அண்டை அயலார், விரோதிகள் ஆகிய எல்லோருடைய நன்மைக்காகவும் எந்த தியாகத்தையும் செய்ய ஆயத்தமாயிருக்கிறோமா என்பதையும் நம்மை நாமே நிதானிப்போமாக. கர்த்தருக்காக எந்த தியாகத்தையும் செய்யவில்லை என்பதை உணருவோமேயானால், நாமும் கர்த்தரை நேசித்தோம் என்று நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்ளாதிருப்போமாக. நாம் சகோதரர்களையும், அன்பான மற்றவர்களையும் நேசிக்காதவர்களாக இருப்போமேயானால், அதையும் அன்பு என்று தவறாக எண்ணாதிருப்போமாக. நமது சத்துருக்களுக்கு தேவையான சமயத்தில் நாம் அன்பைக் காட்ட விருப்பமில்லாதிருந்து, நாம் தவறு செய்யாதிருப்போமாக. நன்மை, தயை, தன்னைத்தானே வெறுத்தல் இவையனைத்தும் இணைந்ததே ஒரு அன்பான இருதயத்தின் இலக்கணம் என்று நமது கர்த்தர் அறிவித்திருக்கிறார். R 4224:5

ஜனவரி 23

அவர்கள் அப்போஸ்தலருடைய உபதேசத்திலும், அந்நியோநியத்திலும் அப்பம் பிட்டுதலும், ஜெபம் பண்ணுதலும் உறுதியாய்த் தரித்திருந்தார்கள். (அப்.2:42)

ஆசாரிப்பு கூடாரத்திலே பரிசுத்தஸ்தலம் நிழலாய்க் காண்பிக்கப்பட்டது. அதன் நிஜமான பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் பிரவேசிக்கக்கூடிய ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலரோ தேவஜனங்களாக அன்பினாலும், ஐக்கியத்தினாலும் ஒன்றுபட்டு தேவகிருபையால் உடன்படிக்கை செய்து பிரகாரத்திற்குள் வருகிறார்கள். அதன்பின்னர் “ராஜரீக ஆசாரியக் கூட்டமாக,” “உன்னதங்களிலே அவரோடு கூட உட்காரத்தக்க” நிலைமைக்கு அழைக்கப்படுகிறார்கள். இன்றைக்கு உலகப் பிரகாரமாக நாம் தூரமாக இருக்கலாம். ஆனாலும் தீர்க்கதரிசியான மல்கியா சொன்னபடி, “அப்பொழுது கர்த்தருக்குப் பயந்தவர்கள் ஒருவரோடொருவர் பேசிக் கொள்வார்கள். கர்த்தர் கவனித்துக் கேட்பார். கர்த்தருக்குப் பயந்தவர்களுக்காகவும் அவருடைய நாமத்தைத் தியானிக்கிறவர்களுக்காகவும் ஞாபகப் புஸ்தகம் ஒன்று அவருக்கு முன்பாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது.” மல்.3:16 ஜெபிக்கும் பொழுதே தேவன் கேட்பார். கேட்டு அருளிச் செய்வார்.

நாம் அடிக்கடி வீடுகளை மாற வேண்டியிருந்தாலும் சபை எங்கே கூடுகிறது என்று அறிந்து அங்கே எப்பாடு பட்டாலும் சென்று விசுவாச வீட்டாரோடு ஐக்கியப்பட வேண்டும். தேவனை முதன்மையாக வைத்து, சபையார் ஐக்கியத்தையும் கிருபையில் வளர்வதையும் அடுத்ததாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இவ்விரண்டுக்கும் அடுத்தபடியாக உலகப்பிழைப்புக்கடுத்த காரியங்களைப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்படியாக முதலாவது தேவனுடைய நீதியையும், ராஜ்யத்தையும் மனப்பூர்வமாக தேடுகிற புது சிருஷ்டிகளான அவர்களுக்குத் தேவையான யாவும் தேவனால் வழங்கப்படும். R 4090:5

ஜனவரி 24

தாவீது நாளுக்கு நாள் விருத்தியடைந்தான்; சேனைகளின் தேவனாகிய கர்த்தர் அவனோடே கூட இருந்தார். (2 சாமு. 5:10)

ராஜ்யத்திற்காகக் காத்திருந்த தாவீதின் அனுபவங்கள், கற்றுக் கொண்ட பாடங்கள், அபிவிருத்தியடைந்த குணலட்சணங்கள் ஆகியவை சுவிசேஷ்யுகத்தில் இருக்கிற யாவருக்கும் ஒரு மாபெரும் பாடமாக இருக்க வேண்டும். நாமும் தேவனால், தேவ நாமத்தில் அவருடைய சிங்காசனத்தி-ருந்து ஆட்சி செய்ய அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். கிரீடத்தை பெறும் நாளில் வர இருக்கிற மகிமை சந்தோஷம் இவைகளை முன்னதாகவே ருசிபார்க்கும் வண்ணம் பரிசுத்தாவியினால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டு இருக்கிறோம். கண்ணியம், தன்னடக்கம், விசுவாசம், தாழ்மை, நம்பிக்கை ஆகிய இக்குணங்கள் தாவீதைக் கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்கு ராஜாவாக்கியது. ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்கள் ராஜரீக ஆசாரியக் கூட்டமாக அழைக்கப்பட்டவர்கள் மனக்குலத்தை நீதியாய் நியாயந்தீர்ந்து ஆட்சி நடத்த வேண்டுமானால் தேவனோடு ஐக்கியப்பட வேண்டுமானால் இன்னும் எவ்வளவு கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளும் கடமைக்குள்ளும் வளர வேண்டும் என்று தியானித்து நம்மை நாமே நிதானித்து நம்முடைய குறைவை நிறைவாக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். R 4236:1

ஜனவரி 25

கர்த்தரின் ஆசீர்வாதமே ஐசுவரியத்தைத் தரும். அதனோடே அவர் வேதனையைக் கூட்டார். (நீதி. 10:22)

ஒருவன் இவ்வலக ஆஸ்திகள் எவ்வளவு வைத்திருந்தாலும் அல்லது இல்லாம-ருந்தாலும் கர்த்தருடைய ஆசீர்வாதமுள்ளவன் எவனோ அவன் மெய்யாகவே ஐசுவரியவான். உலகிலேயே மிகப் பெரிய பணக்காரனாயிருந்து அவனுடைய பணம் அவனுக்குச் சமாதானத்தை, சந்தோஷத்தை, மகிழ்ச்சியைத் தராவிடில் அதனால் என்ன பயன்? நாம் எங்கு சென்றாலும் ஏழைகளை, பணக்காரர்களைக் காண்கிறோம். அவர்கள் சந்தோஷத்தை, உல்லாசத்தைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் யாராவது தாங்கள் தேடுகின்ற சந்தோஷத்தைக் கண்டடைகிறார்களா? இந்த உலகம் கர்த்தருடைய ஆசீர்வாதத்தினால் வரக்கூடிய, என்றும் நிலைத்திருக்கக்கூடிய சந்தோஷ சமாதான ஐசுவரியம் இன்னதென்று காணக் கூடாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கின்ற மகிழ்ச்சியைக் காட்டிலும் வர இருக்கின்றது மகிமையானதாயிருக்கும். தம்முடைய தயவுள்ள சித்தத்தின்படி தம்முடைய வாக்குத்தங்களினால் யாரை ஐசுவரியவான்களாக்குகிறாரோ அவர்களை ஆசீர்வதித்துச் சந்தோஷப் பாதையில் நடத்துகிறார். மற்றவர்கள் தேடுகின்ற வீணான சந்தோஷத்தைக் காட்டிலும், இவர்கள் அடைகிற சந்தோஷம் மேன்மையானதாக இருக்கும். இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் மெய்யான ஐசுவரியத்தை அடைய விரும்புகிறவர்கள் கேட்கக்கூடிய காதையுடையவர்களாயிருப்பார்கள். இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் தேவதயவை கற்றுக் கொள்வார்கள். ஏனெனில் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக தேவஞானம், தேவ அன்பு, தேவ வல்லமை ஆகிய ஐசுவரியங்கள் மறைந்திருக்கின்றன. R 5171:1

ஜனவரி 26

என் உடன்படிக்கையை மீறாமலும், என் உதடுகள் விளம்பினதை மாற்றாமலும் இருப்பேன். (சங். 89:34)

தம்மிடத்தில் விசுவாசமுள்ள பிள்ளைகளுக்குத் தேவனாகிய கர்த்தர் கூறுகின்ற ஆறுதலும், சமாதானமுள்ள வார்த்தைகள் இவைகள். காணாதிருந்தும் எதிர்பார்த்திருக்கின்ற நன்மைகளை விசுவாசிப்பது எப்படி அடிப்படையானதோ அப்படியே

அனுபவமும் தேவனிடத்தில் வைத்திருக்கின்ற பற்றும் நம்பிக்கையும் விசுவாசத்திற்கு அடிப்படையானதாயிருக்கும். நமது தேவனுடைய குணலட்சணங்களில் பிரதானமானது அவர் மாறாதவராயிருக்கிறதே. அவருடைய உறுதிமொழி, "நான் கர்த்தர், நான் மாறாதவர்." தேவனுடைய வசனமோ, வாக்கியமோ நமக்கு எதிராக இருந்தால் கூட அவர் மாறாதவராயிருக்கிறார். அவரது மறாத தன்மை பாவத்தை மன்னிக்கவும், பாவத்தை நீக்கவும் அனுமதிக்காது. ஆகவே பாவத்தின் தண்டனையாகச் சொல்லப்பட்ட காரியத்தில் கண்டிப்பானவராகவும் மாறாதவராகவும் இருக்கிறார். அது போலவே நன்மை செய்கின்றவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற வாக்குத்தத்தங்களும் உடன்படிக்கைகளும் ஒருக்காலும் மாறாது. R 3107:3

ஜனவரி 27

நான் பிதாவை வேண்டிக் கொள்ளுவேன். அப்பொழுது என்றென்றைக்கும் உங்களுடனே கூட இருக்கும்படிக்குச் சத்திய ஆவியாகிய வேறொரு தேற்றரவாளனை அவர் உங்களுக்குத் தந்தருளுவார். (யோவ. 14:16)

எப்படிப்பட்ட ஆறுதலும் திருப்தியும் இந்த வசனத்தின் மூலம் கர்த்தர் தம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு வழங்குகிறார். பரிசுத்தாவியைத் தந்து பரிசுத்தாவியினால் அபிஷேகம் பண்ணி, பரிசுத்த வழிகளிலே நடத்தி பிதா குமாரன் ஆசீர்வாதத்தால் ஆவியில் நிறைந்து ஆவியில் பிறந்தவர்களாக்கி, தன்னுடைய குடும்பத்தில் அங்கமாகச் சேர்க்கிறார். பிதாவும் குமாரனும் நம்முடைய மனதை, இருதயத்தை நடத்திச் செல்கிறவர்களாகவும், தம்முடைய திவ்விய வேதாகமத்தி-ருந்து நீதியைக் கற்றுக் கொள்ளச் செய்கிறார். பிதாவின் மகிமையான இரட்சிப்பின் திட்டத்தை அறியச் செய்கிறார். நமக்கும் பூலோகத்திலுள்ள எல்லாருக்கும் ஏற்பாடு செய்திருக்கின்ற இந்த மாபெரும் இரட்சிப்பின் திட்டத்தின் நீள, அகல, ஆழம், உயரங்களை அறிகிற போது, நம்முடைய இருதயங்கள் நமக்குள்ளாக கொழுந்து விட்டு எரியச் செய்கிறது. நம்முடைய கர்த்தர் சொன்னதைப் போலவே கடந்தகால நிகழ்ச்சிகளை விளக்கி வருங்காலத்தின் காரியங்களை தமது ஆவியின் மூலமாக நமக்குக் காண்பிக்கிறார். ஆயிரவருட ஆட்சியிலே பூமியை முந்தின சீருக்குக்

கொண்டுவரும் பொழுது பூலோகத்தின் மக்கள் யாவரையும் பலப்படுத்தி உயர்ந்த நிலைமைக்குக் கொண்டு வருகின்ற ஆசீர்வாதமானது எவ்வளவு மகா உன்னதமாயிருக்கிறது. R 4166:6

ஜனவரி 28

ஆகையால் நமக்குத் தெரிந்திருக்கிறபடி, இதுவரைக்கும், சர்வ சிருஷ்டியும் ஏகமாய்த் தவித்துப் பிரசவ வேதனைப்படுகிறது. (ரோம.8:22)

பிரதிஷ்டைக்குட்பட்ட விசுவாச வீட்டாராகிய அருமையான சகோதரரே, இந்த ஏகமாய்த் தவிக்கின்ற பிரசவ வேதனையைப் படுகின்ற கூட்டத்தாரோடு ஐக்கியமாயிருக்க மறவாதிருப்போமாக. இவர்களது துன்பங்களிலும், வருத்தங்களிலும், பிரயாசங்களிலும் பங்கு கொள்வோமாக. இந்தக் கூட்டத்தின் பலவீனத்தை நினைவுகூர்ந்து பலராலும் பழிக்கப்படுகின்ற நிலைமையிலும் அறியாமையிலும், மூடநம்பிக்கைகளிலும் கூட இருப்போமாக. இந்த வேளைகளில், நாமும் கூட ஒருக்காலத்தில் பாவிகளாயிருந்தோம் என்பதையும் நினைவு கூர்வோமாக. அந்தப் பாவத்தின் அடையாளச் சின்னங்களை வடுக்களாக சுமந்து திரிகிறோம். இந்த தவிக்கிற சர்வசிருஷ்டியின் குரல் சேனைகளின் கர்த்தரின் செவியில் விழுகிறது. அவருடைய நேச நெஞ்சத்தை நெகிழச் செய்கிறது. அந்த தொனி, நமது காதுகளிலும் விழட்டும். நாமும் உருக்கமான இரக்கத்தினால் நம்முடைய வைராக்கியத்தை உயர்த்திக் காண்பித்து நம்முடைய பரலோகத்தின் பிதாவோடும் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவோடும் கூட அந்தத் தெய்வீகத் திட்டப்படி சகலரையும் ஆசீர்வதிக்கின்ற நீதியும் சமாதானமும் உள்ள இராஜ்யம் வருவதற்கு பாடுபடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். R 3067:6

ஜனவரி 29

கர்த்தர் என் பெலனும், என் கீதமுமானவர்; அவர் எனக்கு இரட்சிப்புமானவர்; (யாத். 15:2)

கர்த்தர் நமக்கு பலமாயிருக்கிறார். நாம் மனித பலத்தில் சார்ந்திருக்கிறதில்லை. அதாவது நமது சொந்த பலத்திலோ மற்ற மனிதர்கள் பலத்திலோ நாம் நிற்கக்கூடாது. நாம் நம்முடைய

தலையாகிய கிறிஸ்துவை பற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லும் பொழுது நம்மை நடத்துகிற வழி, நீதிநெறி எல்லாம் அவரிடத்தி-ருந்து அவர் மூலமாய் வருகின்றது. அதுவே நமக்கு பலமாகவும், வழிகாட்டியாகவும், பாதுகாப்பாகவும் இருப்பதோடு நமக்குத் தேவையானதாகவும், அவசியமானதாகவும் இருக்கிறது. கர்த்தர் நமக்கு மீட்பானார். பாவத்தினால் விளைந்த மரண சாபத்தி-ருந்து அவரது இரத்தத்தின் மேல் நாம் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தின் மூலம் நம்மை மீட்டார். பாவத்தை நேசித்துக் கொண்டிருந்த நம்மை அதி-ருந்து சீர்படுத்திப் பலப்படுத்தினார். இடுக்கமான வாசல் வழியாக நடக்கச் செய்தார். இந்த இடுக்கமான வாச-ல், நெருக்கமான வழியில் செல்வதைச் சந்தோஷமாக நடக்கும்படி செய்கிறார். ஏற்கனவே அவர் நம் மீட்பராக இருக்கிறார். நம்முடைய மீட்பு வர இருக்கின்றதாய் இருக்கிறது. முதலாம் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பங்குள்ளவர்களாகும்படி நாம் பூரணப்பட வேண்டும். நாம் பிரதிஷ்டைக்குட்படும் பொழுது உலகிற்கு மரித்தோம், ஜீவனுக்குட்பட்டோம். இதற்கு பரிசுத்தாவி சாட்சி பகர்கின்றது. எனவே நாம் பரிசுத்தத்தின்மேல் பரிசுத்தமடைய வேண்டும். R 2934:4

ஜனவரி 30

தேவசமாதானம் உங்கள் இருதயங்களில் ஆளக்கடவது, இதற்கென்றே நீங்கள் ஒரே சரீரமாக அழைக்கப்பட்டீர்கள்; நன்றியறிதலுள்ளவர்களாயுமிருங்கள். (கொலோ. 3:15)

எல்லா மனித ஞானத்திற்கும் மேலான சந்தோஷ சமாதானம் உலகிற்கு அருளப்படுகிறதில்லை. அது பெயர் கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தாருக்குத் தரப்படுவதில்லை. சடங்கு, ஆச்சாரங்களில் எவ்வளவு வைராக்கியமாய் இருக்கிறார்களோ அந்த வைராக்கியத்தாலும் அவர்களுக்கு அருளப்படுவதில்லை. இவைகள் பரிசுத்தாவியினாலே சத்தியத்திற்குக் கீழ்ப்படிகிறவர்களுக்கு மட்டுமே அருளப்படுகிறது. தேவனுடைய கிருபையின் ஐசுவரியம் அவர்களிடத்திலே உண்டாகி கிறிஸ்துவைப் போல அவர்கள் எல்லாவற்றிலும் ஆவியின் கிருபையில் வளர்கிறார்கள். தங்கள் ஜீவனுள்ள தலையாகிய கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகிறவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட ஆழ்ந்த சமாதானமும், சந்தோஷமும் உண்டாயிருந்து

அவர்களில் தங்கி தரித்திருக்கும். தேவனுடைய அன்பின் நீள, அகல, ஆழ உயரங்களை விசுவாசத்தின் மூலமும், கீழ்ப்படித-ன் மூலமும் பரிசுத்தவான்களோடே கூட இவர்களும் அறிந்து கொள்வார்கள். R 2456:6

ஜனவரி 31

நீ தண்ணீர்களை கடக்கும் போது நான் உன்னோடு இருப்பேன்; நீ ஆறுகளைக் கடக்கும் போது அவைகள் உன் மேல் புரளுவதில்லை; நீ அக்கினியில் நடக்கும் போது வேகாதிருப்பாய்; அக்கினி ஜீவாலை உன் பேரில் பற்றாது. (ஏசா. 43:2)

அழைக்கப்பட்டு தெரிந்துக் கொள்ளப்பட்டு உண்மையுள்ள விசுவாசிகள் அனைவரும் அனுபவப் பள்ளியிலே படித்தாக வேண்டும். தேவ ஒழுங்கை கற்றாக வேண்டும். பரீட்சைக்கு நின்றாக வேண்டும். பரீட்சித்துப் பார்த்தப்பின் தேர்ச்சி பெற்றாக வேண்டும். இப்படிப்பட்ட சோதனையில், தேர்வில் நமக்கு நேர்கின்ற விரோதம், பகைமை, குழப்பம் இவைகளெல்லாவற்றிலுமிருந்து நம்மை விடுவிக்கக்கூடிய கர்த்தர் நம்மோடிருக்கிறார் என்பது நமக்கு எவ்வளவு ஆறுதலாயிருக்கிறது. வெள்ளங்கள் புரண்டு நம்மீது வரும்பொழுது ஏமாற்றங்கள், தோல்விகள், உபத்திரவங்கள், நம்மைச் சுற்றிலும் அலை, அலையாய் மோதத்தான் செய்யும். இந்த அலைகளின் மத்தியிலே நல்ல போர்வீரனைப் போல உறுதியாகப் போரிட வேண்டும். ஆனால் நமது பலத்தின் மூல காரணராகிய கர்த்தரை இந்த போராட்டத்தின் மத்தியில் மறந்துவிடக் கூடாது. கர்த்தர் நம்மை அக்கரைக்கு இழுத்துக் கொள்கிறார். அதன்மூலம் அவருடைய கிருபையைப் பெற்றுத் தம்மால் தெரிந்துக் கொள்ளப்பட்ட மணவாட்டிக்கு அவர் வழங்கப்போகிற கனம், மகிமை, சாகாமையை பெற்றுக் கொள்ளலாம். R 4005:1